

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA B

Pokúsme sa vžiť do situácie apoštolov. Kvetná nedeľa im dala nádej, že konečne sa Ježiš ukáže ako očakávaný mesiáš, ktorý porazí nenávidených Rimanov. Prichádza ale Zelený štvrtok, kde cítiť zo správania Ježiša akúsi dusnú atmosféru. Cítili, že pri Poslednej večeri nastane čas rozlúčky. Ale nevedeli, čo sa chystá. Pán Ježiš vedel, že jeden z nich ho zradí, čo jasne naznačil Judášovi, aby išiel a dokončil svoje dielo zrady. Dokonca v tejto chvíli Ježiš predpovedal aj zradu, ktorú mal vykonať Peter vtedy, keď bude stáť pred Veľradou a Kajfášom, (odporúčam prečítať si Jn 13, 21-23. 36-38). No, i napriek tomu im Ježiš ukázal najkrajší prejav lásky, keď im umyl nohy s príkazom, aby si aj oni takto navzájom prejavovali lásku. Pre celé ľudské pokolenie, až do skončenia sveta, zanechal Ježiš dva najvzácnejšie dary, a to svätú omšu a sviatosť plnosti kňazstva. Vieme, čo sa stalo v Getsemanskej záhrade, kde prišiel Judáš s ozbrojenou skupinou sluhov zajať Ježiša. Učeníci – okrem Petra a Jána – sa tak zľakli, že ušli a nikto nevie, kde sa až do nedele ukrývali. Všetko, čo sa dialo na Veľký piatok podrobne opísal očitý svedok, a to evanjelista Ján, tak ako sme to mali možnosť vypočuť v pašiách. On jediný z apoštolov neopustil svojho Majstra, ale ho sledoval až po hrob. A sobota? Ježiš je v zapečatenom a stráženom hrobe. Kajfáš, veľrada a farizeji si mydlili ruky, že sa konečne zbavili toho, ktorý im vstupoval do svedomia pre ich závrtdlivosť srdc. V noci zo soboty na nedeľu sa dvaja učeníci, Peter s Jánom, stretli vo Večeradle, keď ich nad ránom prekvapila Mária Magdaléna s tým, že bola pri hrobe, ale Učiteľa tam nenašla. Hrob bol prázdny. Obidvaja tam utekali, aby sa presvedčili, či je to ozaj pravda. Skutočne, videli prázdny hrob a plachtu, v ktorej bolo zabalené Ježišovo telo a tiež šatku, ktorou mal obviazanú hlavu.

Posledná veta dnešného evanjelia nás prekvapuje, keď sa apoštol Ján priznáva, že: „*Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych (Jn 20, 9)*. Až potom, keď toto všetko videli, tak uverili. Nedivme sa im. Nevie, čo by každý z nás urobil, keby bol v takej situácii ako apoštol. Všetko sa im zrútilo. Hoci im Ježiš veľa ráz predpovedal, že bude ukrižovaný a aj pochovaný, ale v hrobe neostane, lebo tretieho dňa vstane z mŕtvych. Čo si asi tak rozprávali, keď sa všetci, okrem Tomáša, v nedeľu stretli vo Večeradle za zatvorenými dverami zo strachu pred poprednými Židmi, ktorí zapríčinili celú tragédiu posledných dní? Medzitým sa Ježiš zjavuje Márii Magdaléne, ďalším ženám, emauzským učeníkom, podľa tradície aj svojej Matke a nadovšetko vo Večeradle apoštolom. Najprv sa zľakli, lebo Ježiš medzi nich prišiel bez toho, aby otvoril dvere. No, keď ich pozdravil slovami „pokoj vám,“ vtedy sa strach zmenil na radosť, že znova vidia svojho Majstra, ktorý im ukázal rany po klincoch a ranu po kópii v boku. Mne osobne napadla jedna myšlienka, že prečo sa Ježiš zjavil len tým, ktorých som vyššie uviedol? Prečo sa nezjavil napr. Kajfášovi, ktorý viedol celý proces proti Ježišovi a ktorý dovolil svedčiť falošným svedkom, ktorý dovolil, aby Ježiša sluha udrel po tvári? Ježiš mu mohol dokázať, že čo zmohla tvoja agresivita a nenávisť? Mohol sa zjaviť Pilátovi a vysmiať sa mu do očí pre jeho zbabelosť, hoci vedel, že Ježiš je nevinný, a predsa ho poslal na kríž. Mohol sa zjaviť vojakom, ktorí ho bičovali, bili ho, posmešne sa mu rúhali a nakoniec pribili na kríž, a tak im ukázať nezmyselnosť ich vojenskej poslušnosti a úbohosti. Mohol sa zjaviť tým Židom, ktorí kričali: „Ukrižuj ho!“ Mohol im dokázať, ako sa mýlili a dali sa nezmyselne zmanipulovať Veľradou.

Keby sa Ježiš zjavil aj svojim nepriateľom, bol by im síce ukázal svoje víťazstvo nad smrťou a dokázať im najmä to, čo tvrdil počas svojho verejného pôsobenia, že je naozaj Syn Boží. No, neurobil tak. Ukázal sa radšej tým ľuďom, ako boli ženy, učeníci a ďalší jemu verní, svojej Matke a ďalším, lebo vedel, že títo uveria pravde jeho zmŕtvychvstania a sú ochotní aj za ňu položiť životy. Od nepriateľov to nemohol očakávať.

Milí priatelia, slávime veľkonočné sviatky. Čo môžeme ponúknuť my kresťania dnešnej doby tomuto svetu? Nič dôležitejšie ako živú vieru v zmŕtvychvstalého Krista. Koľko je okolo nás neveriacich, vo viere ľahostajných a možno je veľa takýchto ľudí aj v našich rodinách? Koľko je mladých ľudí, ktorí prestali chodiť do kostola, prijímať sviatosti? Koľko mladých ľudí nežije v sviatostnom manželstve? Máme široké pole pôsobnosti, ktoré môžeme preorať len a len živou vierou v zmŕtvychvstalého Krista.

Prajem vám, moji čitatelia, aj vašim rodinám, požehnané a milostiplné veľkonočné sviatky a opravdivú radosť z toho, že Ježiš naozaj vstal z mŕtvych.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.